

SOCIALISTIKI

ΕΙΚΟΦΡΑΣΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

17 Νοέμβρη 1978

τιμή 50 μίλια

Αρ. φύλλου 53

Στις άλλες σελίδες:

- ΙΡΑΝ: ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΩΗΚΕΣ ΩΡΙΜΑΖΟΥΝ
- ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ
- ΠΡΟΒΑΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΤΙ
- ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
- Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις

ΠΙΚΕΤΤΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΛΟΓΙΑ

Μαζική πικεττοφορία για τη Πέμπτη (χθες) αποφάσισαν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις για προώθηση του θέματος του φόρου εισοδήματος όπου απαιτείται βελτίωση του τροπο-ποιητικού νομοσχεδίου. Δεν αποκλείεται δε περαιτέρω κλιμάκωση του αγώνα για δικαιώση των αιτημάτων.

Αυτα αναφέρονται σε ανακοίνωση που εξέδωσε σύσκεψη των συνδικαλιστικών οργανώσεων τη περασμένη βδομάδα. Παραθέτουμε ολόκληρη την ανακοίνωση.

«Η σύσκεψη των συνδικαλιστικών οργανώσεων ΠΕΟ, ΣΕΚ, ΠΑΣΥΔΥ, ΠΟΕΔ, ΟΕΛΜΕΚ, ΟΛΤΕΚ, ΕΤΥΚ, ΠΟΑΣ, Συνδέσμων Επιθεωρητών Στοιχειώδους και του Συνδέσμου Αστυνομίας, που πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 7.11.1978 αφού συνέχισε την ανταλλαγή απόψεων για το τροποποιητικό περι φορολογίας του εισοδήματος νομοσχεδίου, ομόφωνα κατέληξε στα ακόλουθα:

1. Παρά την ορισμένη πρόδοση που σημειώθηκε με την υποβολή του υποχρήστη νομοσχεδίου, οι οργανώσεις μας θεωρούν πως επιβάλλεται περαιτέρω βελτίωση βάσει των αιτημάτων των συνδικαλιστικού κινήματος. Συγκεκριμένα ζητούμε:

α) Ο νέος υποψήφιος νόμος να ισχύσει από τον 1.1.1978.

β) Ν' αυξηθούν οι προτεινόμενες εκπτώσεις για τέκνα κάτω των 16 ετών και για τέκνα φοιτούντα σε σχολεία Μέσης Παιδείας.

γ) Να τύχουν ευνοϊκές μεταχειρίστηκες εισοδήματα που προκύπτουν από ενθαρρυντικά συστήματα εργασίας και από μόνιμη υπερωριακή εργασία. Οι τόκοι που προκύπτουν από τα Ταμεία Προνοίας να μη υπόκεινται σε φορολογία.

δ) Επειδή οι εργατοϋπάλληλοι καταβάλλουν τον φόρο εισοδήματος επι εβδομαδιαίας ή μηνιαίας βάσης, ταυτόχρονα με την είστραξη του μισθού των, θεωρούμε όρθιο, όπως δικαιούνται σχετικές έκπτωσης από τον καταβλητέο φόρο. Οι οργανώσεις μας υποβάλλουν αυτή την απαίτηση, δεδομένου ότι δεν θα επιμένουν στην ανάγκη τροποποίησης των κλιμάκων και συντελεστών του υφισταμένου νόμου.

Οι οργανώσεις μας πιστεύουν δαντα πως τα αιτήματα των είναι απόλυτα δικαιολογημένα. Θέλουν να ελπίζουν ότι η Βουλή θα λάβει δεόντως υπόψη αυτά τα αιτήματα και ότι η κυβέρνηση δεν θα επιμένει στις θέσεις της.

για δικαιοτερη κατανομη βαρων

2) Για την προώθηση των αιτημάτων μας απεφασίσθη η πραγματοποίηση επαφών με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρόεδρο της Βουλής, τον υπουργό Οικονομικών και ολά τη Κόμματα.

3) Για υποστήριξη αυτων των αιτημάτων απεφασίσθη επίσης η πραγματοποίηση την προσεχή Πέμπτη 16.11.1978 και δύρα 4 μ.μ. στη Λευκωσία μαζικής πικεττοφορίας. Η περαιτέρω κλιμάκωση του αγώνα για ικανοποίηση των δικαιών αιτημάτων μας, μη αποκλειόμενης της παγκύπριας στάσης εργασίας θα μελετηθεί από τις οργανώσεις μας, βάσει των πορισμάτων από τις επαφές και των εξελίξεων του θέματος.

4) Τέλος οι συνδικαλιστικές οργανώσεις επαναβεβαίωνται την αξιώση τους, όπως οι τροποποιήσεις του περι φόρου εισοδήματος νόμου πρωθήσουν δικαιότερη κανονιμη των φορολογικών βαρων, ανακουφίζοντας τους εργαζομένους και μεταποίζοντας σημαντικό μέρος αυτων των βαρων στις επαφές και γενικά τις εύπορες τάξεις. Γι' αυτο τον σκοπο θεωρούμε πως πρέ-

πει ν' αυξηθούν οι συντελεστές φορολογίας των εταιρειών και των ψηλών κερδών. Παράλληλα θα πρέπει να ληφθουν πρόσθετα φορολογικά μέτρα που να βαρύνουν τις εύπορες τάξεις, όπως είναι η φορολογία των πλούτου και των κεφαλαιούχων κερδών».

Το αιτημα για το φόρο εισοδήματος που εκκρεμει από αρκετο χρόνο μαζι με πολλα άλλα προβλήματα, οι στερήσεις που προβληματίζουν τα μέτρα που πάρτηκαν ειδικα μετα τα γεγονότα, συνθέτουν τη κοινωνική αδικία σε βάρος των εργαζομένων. Γι' αυτο η επικείμενη κινητοποίηση για τη φορολογία όχι μόνο αναγκαία είναι αλλα ήδη ξεπέρασε και τα παραδεχτα πλαίσια απ' όπου έπρεπε να αρχίσει αγώνας για ικανοποίηση του αιτήματος αυτου. Επανελειμένα αναφέραμε τη κρίτικη μας για τις συνδικαλιστικές

οργανώσεις που δυστυχως κύρια τη περίοδο μετα το πραξικόπεμπο θεοβολή προχώρησαν σε υποχωρήσεις απαράδεχτες που κόστισαν πολλα ακριβά στην εργατικη τάξη και τους μισθωτους. Σήμερα κάνω από τη πίεση της αδισταχτης κερδοσκοπικης μανίας που δεν αρκείται στις υποχωρήσεις αυτες αλλα επιζητα μεγαλύτερο ξεζούμισμα, οι οργανώσεις αυτες άρχισαν να συνειδητοποιουν πως οι εργαζόμενοι δεν θα βαστάζουν μεγαλύτερη εκμετάλλευση και πως «δειλα-δειλα» έστω, επιβάλλεται να αρχίσουν οι ανάλογες διεκδικήσεις.

Οι στήλες της «Εκφρασης» πάντα θα βρίσκονται πλαϊ στους αγώνες αυτους για να βοηθουν στο βαθμο που τους είναι δυνατο και να συμπαραστέκονται στον αγώνα για δικαιώση.

A. Λ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΟΝ Ο.Η.Ε.

Πολυς θόρυβος γίνεται και πάλι για την πρόσφατη προσφυγη της Κύπρου στη γενικη συνέλευση του ΟΗΕ. Μετα απο την έκδοση του νέου ψηφίσματος, που πράγματι είναι φραστικα πιο ισχυρο απο το προηγούμενο, ο ημερήσιος τύπος ασχολείται με εικασίες για το τι θα γίνει σε περίπτωση που η κυπριακη κυβέρνηση προσφύγει στο Συμβούλιο Ασφαλείας για να εφαρμόσει το ψήφισμα, παίρνοντας πρακτικα μέτρα ενάντια στην Τουρκία.

Με το θέμα των προσφύγων στον ΟΗΕ καταπίστηκε η Σ.Ε πολλες φορες. Και βρίσκεται στη θέση να επαναλαμβάνει κάθε φορα με μονότονη φορτικότητα τις θέσεις της πάνω στο θέμα, για να ξεκαθαρίσει την αποπροσαντολιστικη ατμόσφαιρα που κάθε φορα η κυβέρνηση και διάφοροι άλλοι κύκλοι προσπαθουν να δημιουργήσουν.

Ειναι γεγονος πως φέτος το ψήφισμα είναι λιγώτερο αόριστο απο το προηγούμενο. Τούτο δείχνει πως μια σειρα απο χώρες δεν συμφωνουν με την κατοχη κυπριακου εδάφους απο μια δύναμη του ΝΑΤΟ όπως είναι η Τουρκία. Παρ' όλα αυτα η δύναμη και το κύρος του ψηφισματος εξανεμίζονται εφ' όσδον απο κυπριακης σκοπιας προβάλλονται οι υποχωρητικες προτάσεις του Μάρτη του 1977 σα λάβαρο γιατι σίγουρα είναι αδύνατο

να κινητοποιηθει η διεθνης κοινη γνώμη υπερ του κυπριακου λαου, όταν οι παζάρια με το καθεστως του Ντεκτας και τον ιμπεριαλισμο. Είναι αδύνατο να αποταθει κάποιος στα αντιημπραστικα αισθήματα της διεθνους κοινη γνώμης, όταν ταυτόχρονα διακρύσσει εκ των προτέρων την πρόθεση του να υποχωρίσει απέναντι στα ιμπραστικα σχέδια.

Ειναι λοιπον οξύμπορο το γεγονος ότι ο πρόεδρος της βουλης κ. Α. Μιχαηλίδης διακήρυξε στον ΟΗΕ την προσκόλληση της ελληνοκυπριακης πλευρας στις προτάσεις του Μάρτη του 1977. Και είναι ακόμα παράδοξο πως οι προχθες ακόμα ο κ. Φάντης Β.Γ. Γρ. του ΑΚΕΛ δήλωνε πως οι κατευθυντήριες γραμμες της συμφωνιας Μακαρίου - Ντεκτας εντάσσονται μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων του ΟΗΕ. Γιατι φαίνεται πως δεν είναι καθόλου

καθαρο σε όλους, το πού αποσκοπουν οι προσφυγες του ΟΗΕ. Για μας τουλάχιστο δεν αποσκοπουν στο να καταδειχθει η υποχωρητικότητα του κυπριακου λαου, γιατι ο κυπριακος λαος δεν είναι διατεθειμένος να απεμπολήσει τα δίκαια του.

Αλλα υπάρχει και το άλλο γενικώτερο θέμα. Αναφέραμε πο πάνω πως δημιουργείται γύρω απο την προσφυγη στον ΟΗΕ μια ατμόσφαιρα αποπρασαντολιστικη. Γίνεται μια προσπάθεια να δημιουργηθει η εντύπωση πως το κυπριακο πρόβλημα θα λυθει απο τον ΟΗΕ. Οτι τουλάχιστο είναι η μόνη ελπίδα που μας απομένει. Ετσι ολόκληρη η προσοχη των μέσων μαζικης επικοινωνιας στρέφεται προς την κατεύθυνση εκείνη.

Παράλληλα ξεχνιούνται όλες οι άλλες πο ουσιαστικες προϋποθέσεις, που είναι απαραιτητες για τη διεξαγωγη ενος απελευθερωτικου αγώνα. Ξεχνι ούνται τα καθημερινα λαϊκα αισθήματα, οι σωστοι προσαντολισμοι της εξωτερικης πολιτικης, το πρόβλημα του φασιστικου κινδυνου και το θέμα του στησίματος της κυπριακης άμυνας. Αντιθετα προβάλλονται οι προτάσεις του Μάρτη του 1977.

Αλλα τι γίνεται στο εσωτερικη στην 5η σελιδα .

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΕΦΥΓΕ

IPAN: ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΟΗΚΕΣ ΩΡΙΜΑΖΟΥΝ

Οι ογκώδεις και βίαιες διαδηλώσεις στην Τεχεράνη της 5ης του Νιόβρη, η παραίτηση της Κυβέρνησης η ανάθεση της κατάπνιξης της λαϊκης εξέγερσης σε Στρατιωτική Χούντα, οι συνεχιζόμενες απεργίες στην βιομηχανία πετρελαίου των κυβερνητικων υπαλλήλων, των δασκάλων, των δημοσιογράφων, των μικροκαταστηματαρχων και η συνεχιζόμενη για ένα χρόνο τώρα βίαιη λαϊκη εξέγερση έχει φέρει την κατάρρευση του φασιστικου -εκμεταλλευτικου καθεστώτος του Σάχη ακόμα πιο κοντά, ενώ οι επαναστατικες συνθήκες ωριμάζουν μέρα με την μέρα.

Τα κοινωνικα αίτια της εξέγερσης

Τα τελευταία χρόνια η Περσικη αστικη τάξη βγαντοντας κερδισμένη από την λεγομενη κρίση του πετρελαίου άνοιξε τα περιθώρια για μεγάλη συσσώρευση κεφαλαιου. Το 1975 το ακαθάριστο εγχώριο προΐον αυξήθηκε κατα 42% σε σύγκριση με το 1972. Τα πολυεθνικα μονοπώλια και οι αμερικάνι έτρεξαν να πλουτίσουν στην Περσία όπου υπήρχε φτηνο εργατικο δυναμικο και τα συντεχνιακα δικαιώματα ήταν καταπιεσμένα.

Μια κάποια οικονομικη άνοδος υπήρξε και μπήκαν οι βάσεις για κοινωνικες παροχες, μίνιμουμι μισθο και αγροτικη μενταρύθμιση. Αυτα τα ωφέλη επιβλήθηκαν απο λαϊκες πιέσεις και απεργίες ενω ο Φεουδαρχισμος κατάρρεε.

Η άνθηση αυτη ισχυροποίηση το καθεστως του Σάχη έκαμε τον ίδιο ένα απο τους πιο πλούσιους άνθρωπους στο κόσμο ενω οι τσέπεις των αστων της κλίκας του γέμισαν λεφτα. Στην Περσία σήμερα τα 10% του πληθυσμου ξοδεύουν τα 40% του θευνικου πλούτου.

Η οικονομικη άνοδος και η βιομηχανοποίηση αντι να καλυτερέψει τις συνθήκες διαβίωσης των εργατων και των αγροτων έρριξε με τον πληθωρισμο το επίπεδο διαβίωσης του λαου, 1.200.000 αγρότες έχασαν τη γη τους και η κοινωνικη αδικια εντάθηκε ακόμη περισσότερο. Οι μισθοι δεν φτάνουν τις ανερχόμενες τιμες ενω πολλοι εργάτες εργάζονται μέχρι 18 ώρες την βδομάδα. Σε μια περιοχη της Περσίας τα 2/3 των εργατων στην κατασκευη χαλιων είναι μεταξι 6 και 10 χρονων!

Η χώρα μαστίζεται απο αρρώστιες κι επιδημιες κι ένα τεράστιο ποσοστο του πληθυσμου είναι αγράμματοι - ενω τα λεφτα απο το πετρέλαιο θα μπορούσαν να φέρουν απο μια πλούσια βιβλιοθήκη σε κάθε σπίτι.

Αυτα ενω όλο και περισσότερο οι πηγες του πλούτου επενδύονται σε μέσα καταπίεσης της εργατικης τάξης, της μόνης δύναμης που μπορει να σπρώξει την Ιρανικη κοινω-

νια μπροστα. Ο στρατος αποτελείται απο 190,000 άντρες, το ναυτικο και η αεροπορια έχουν άλλες 12.000 και η μυστικη αστυνομια ΣΑΒΑΚ, έχει 65,000 πράκτορες και άλλα αξιας εκατομμυρίων λιγρων.

Οι κοινωνικες απαιτήσεις των μαζων κι όχι οι θρησκευτικες κραυγες είναι που τραντάζουν τον Σάχη

Ειναι πια ξεκάθαρο πράγμα που τονίσαμε στη Σ.Ε. απο την αρχη της εξέγερσης πως το λαϊκο ζέσπασμα δεν έχει να κάνει με θρησκευτικους λόγους. Άκομα μεριδα του διεθνους αστικου τύπου ξεχισε να παραδέχεται την πραγματικη φύση της εξέγερσης. Το Ραδιοφωνικο Ίδρυμα Κύπρου τόνισε σε ένα τελευταιο δελτιο ειδήσεων στην τηλεόραση ότι της εξέγερσης στο Ιραν «ηγείται η εργατικη τάξη!»

Αυτο έγινε πια ξεκάθαρο με το γεγονος της παράλυσης της Περσίας απο πολυήμερες απεργείες σ' άλλους τους τομεις και κύρια στη βιομηχανία πετρελαιου. Οι ηρωικοι αυτοι εργάτες αρνιούνταν να επιστρέψουν στις δούλειες τους την ημέρα που γράφονταν το άρθρο -παρα τις απειλες για απόλυση της αδισταχτης Στρατιωτικης Χούντας του Σάχη και παρα τις υποσχέσεις για αύξη ση μισθων. Οι απαιτήσεις των εργατων δεν μένουν στα συνδικαλιστικα θέματα και προβλήματα. Ζητουν να φύγει ο Σάχης και η εκμεταλλευτικη οικομονικη ολιγαρχια.

Οι φωτιες στην πρεσβεια της Μεγάλης Βρετανιας της 5ης του Νιόβρη δείχνουν ακόμα ότι ο Περσικος λαος ξέρει τώρα καλα και τους εσωτερικους και εξωτερικους εχθρους του.

Οι επαναστατικες συνθήκες

1. Εκτος απο τους εργάτες ο Σάχης άρχισε να κάνει οποιαδήποτε υποστήριξη είχε απο τους αγρότες, τους διανούμενους, τους φοιτητες, τη νεολαία, τους παπάδες και το πιο σπουδαίο απ' άλα τον στρατο.

Τελευταία άρχισαν να φτάνουν πολλες ιστορίες στρατιωτων που παράδωσαν τα άλλα τους σε διαδηλωτες, που σκότωσαν αξιωματικους τους που τους διάτασσαν να πυρολήγοπων στο φαγνο, που αρνήθηκαν να πυροβολήσουν που λιποτάχτησαν και εχτελέστηκαν.

2. Η εργατικη τάξη δεν είναι πια διατεθειμένη να ανεχτει την παταλια τάξη πραγμάτων. Είναι έτοιμη να πεθαίνει κάθε μέρα εδω κι ένα χρόνο με τις δεκάδες τις εκατοντάδες, τις χιλιάδες παρα να υποταχτει. Τα εκατομμύρια των μη προλεταριακων μαζων στις πόλεις και τις αγροτικες περιοχες είναι με το μέρος των εργατων και ενάντια στο καθεστως.

3. Η ίδια η αστικη τάξη παραπαιει μεταξι της πολιτικης των υποχωρήσεων και της καταπίεσης με ανοικτες διαμάχες μεταξι της μοναρχιας της εκκλησιας, του στρατου και των μεγάλων εταιρειων και η μια κυβέρνηση διαδέχεται την άλλη.

4. Η εργατικη τάξη αποτελει σήμερα πέρα απο τα 10% του πληθυσμου είναι νέα και ρωμαλαια τάξη που απέδειξε την μαχητικητα και την αυτοθυσια της.

Για την λεφτερια και την πρόσδο

Παρα το γεγονος ότι οι συνθήκες στην Περσία σήμερα είναι ωριμες για επαναστατικες αλλαγες είναι φανερο ότι οι περσικες μαζως δεν έχουν βρει ακόμα τις σωστες οργανωτικες δομες που θα τις φέρουν στην εξουσια. Το Ιρανικο Κομμουνιστικο Κόμι μα Τούντεχ δεν έχει αλλάξει το πρόγραμμα του απο το 1947 για «αστικη δημοκρατια» τύπο Μεγάλης Βρετανιας Αμερικης και Σουηδιας και δεν κινεται να ηγείται της εργατικης τάξης για ανατροπη του Σάχη με το πέρασμα στο σοσιαλισμο.

Κι όμως μόνο με το σοσιαλισμο είναι δυνατο να προδεύσει η Περσία που ακόμα κι όταν οι θευνικες της πηγες εφεραν τον πλούτο στη χώρα και την βιομηχανικη ανάπτυξη μεγάλων οι κοινωνικες και οικονομικες αντιθέσεις.

Ειναι πιθανο να προωθηθει απο τη Δύση που άρχισε ήδη να πανικοβάλλεται για το κλείσιμο της βρύσης του πετρελαιου απο τους εργάτες που το βγάζουν η αλλαγή του Σάχη με τον γιο του ή με κάποιο πιο φιλελεύθερο» ηγέτη. Αυτη η λύση άν αποτύχει το κύμα βίας που αξαπολύει τη στρατιωτικη Χούντα για να καταπνιξει την εξέγερση μαζι με την προσφορα πολιτικων δικαιωμάτων και οικονομικων ωφελημάτων. θα είναι ένα βραχυπρόθεσμο «κόλπο» για να αφοπλιστει η εργατικη τάξη και για να κτυπηθει σε μια πιο κατάλληλη στιγμη.

Ειναι όμως όλο και πιο

φανερο και σιγα - σιγα θα το κναγωρίσουν οι Περσικες μαζες ότι η ανακούφιση απο την ατέλειωτη μιζέρια και αιματόβρεχτη καταπίεση θα ρθει μόνο με την εξαφάνιση

των τσιφλικάδων την εθνικο ποιηση των πολυεθνικων εταιριων και του Περσικου κεφαλαιου και την ανάπτυξη μιας προγραμματισμένης οικονομιας.

Ο Δρ. ΙΧΣΑΝ ΑΛΗ

Πέθανε την Τετάρτη 8-11-1978 ο δρ. Ιχσαν Αλη Τουρκοκύπριος γιατρος και πολιτικος απο την Πάφο.

Ο δρ. Αλη πέθανε σε μια τραγικη στιγμη απομονωμένος απο την κοινότητα-του, απογοητευμένος απο την πορεια της πολιτικης κατάστασης στην Κύπρο αλλα ακούραστος στη πίστη για τις ιδέες του. Ήταν οραματιστης μιας πραγματικα ελεύθερης, ενωμένης, κυριαρχης και ανεξάρτητης Κύπρου, όπου όλοι οι κάτοικοι ανεξάρτητα απο εθνικη καταγωγη και θρησκευτικη προέλευση θα δημιουργουσαν απο κοινου ένα καλύτερο μέλλον.

Ο δρ. Ιχσαν Αλη στις πολιτικες του ιδέες ήτονας μετριοπαθης, προοδευτικος πολιτικος με Σοσιαλοδημοκρατικες τάσεις. Ωστόσο η πολιτικοϊδεολογικη-του τοποθέτηση δεν τον εμπόδιζε ποτε ν' αντιμετωπισει το κυπριακο πρόβλημα απο μια σωστη σκοπια, να δει τον βρώμικο ρόλο του Αμερικανικου ιμπεριαλισμου στο τόπο-μας, στην Τουρκια και την Ελλάδα, τον φασιστικο ρόλο της άρχουσας τάξης των τριων αφτων χωρων. Και τέλος να κτυπήσει τον σωβινισμο που αναπτύχθηκε και καλλιεργήθηκε απο την αστικη τάξη, ανάμεσα στις δυο κοινότητες σε όλη την περιοδο της εξαρτημένης ανεξαρτησίας.

Ετσι δεν διστασε καθόλου να πάρει θέση, όταν έσπασαν οι πρώτες φυλετικες διαταραχες την περιοδο της αντιαποικιακης επανάστασης. Τάχθηκε ενάντια στην σωβινιστικη πολιτικη και τα διχοτομικα συνθήματα της τότε Τουρκοκυπριακης ηγεσιας, αλλα τοποθετήθηκε και κριτικα απέναντι στα συνθήματα και τους στόχους της ελληνοκυπριακης αστικης τάξης σαν ηγεσιας της αντιαποικιακης επανάστασης.

Αφτη η πολιτικη του τοποθέτηση είχε σαν αποτέλεσμα να γίνει απο

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝΑΣΗ

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΟΗΕ

Για άλλη μια φορά η συζήτηση του Κυπριακού στον ΟΗΕ κατάληξε σε ψήφισμα που παρ' όλα τα επι μέρους τρωτα-του σημεία αποτελεί στην ουσία -του επιβεβαίωση των προηγούμενων αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης. Περ' απ' αυτό κάμνει σύσταση στο Συμβούλιο Ασφαλείας να πάρει πραχτικά μέτρα για την εφαρμογή-του. Η Κυπριακή αντιπροσωπεία υπέβαλε αμέσως προσφυγή στο Συμβούλιο Ασφαλείας που ωστόσο δεν αναμένεται να πάρει δραστικές αποφάσεις. Το πρόβλημα όμως δεν τελείωνε εδώ. Δυστυχώς οι Κυπριακές εφημερίδες και το ραδιόφωνο με την υπέρμετρη σημασία που δίνουν στη συζήτηση δημιουργούν αυταπάτες μέσα στο λαο για τις δυνατότητες του διεθνούς οργανισμού. Η προσφυγή στον ΟΗΕ δεν είναι παρά μια μόνο πτυχή του προβλήματος που η χρησιμότητα-της είναι περιορισμένη όσο δεν γίνεται μέσα στα πλαίσια μιας ουσιαστικής πορείας αγώνα. Κι αυτη η πορεία βρίσκεται στη Κύπρο, στη προσέγγιση των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων που αποτελουν τη μόνη δύναμη που μπορεί να φέρει σε πέρας τον αγώνα για μια ενιαία Κύπρο χωρίς την ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση.

ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ

Η «Σημερινή» τον τελευταίο καιρό φαίνεται να έχει εγκαταλείψει την «λογική» προσέγγιση και έχει περάσει σε μια φάση σωβινιστικής υστερίας. Την ίδια στιγμή που υποστηρίζει διαλλαχτικότητα και «σύνεση» απέναντι στον Ντεκτάς ξεσκίζει τα ιμάτια-της γι' αυτο που αποκαλεί «αποκοπή από την Ελλάδα», και για τη «διάβρωση του Εθνικού Φρονήματος». Αυτη η αντίφαση ωστόσο δεν είναι παρα επιφανειακή. Η υποχωρητικότητα απέναντι στη διχτατορία του Ντεκτάς και το βρυκολάκιασμα της εθνικοφροσύνης είναι συνθήματα που αλληλοσυπληρώνονται. Η άρχουσα τάξη, ανίκανη να υλοποιήσει ακόμα και τους δίκους-της στόχους, προσανατολίζεται στην παράδοση. Τρομοκρατημένη μπροστά στη δυναμική της αντίθεσης των μαζών σε τέτοια λύση αναζητά ισχυρούς συμμάχους για την αντιμετώπιση του λαου. Τέτοιο σύμμαχο βλέπει την Ελληνική Κυβέρνηση από την οποία ούτε λίγο ούτε πολύ ζητά να αναλάβει την Κηδεμονία της Κύπρου. Όμως μια τέτοια τοποθέτηση οδηγεί κατ' ευθείαν στη διχοτόμηση της Κύπρου με τη μια ή την άλλη μορφή. Κι αυτή είναι η προοπτική της Κυπριακής δεξιάς.

Η ΠΕΡΣΙΑ

Ο αγώνας του Περσικού λαου ενάντια στο Σάχη παίρνει ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσει. Το Ιραν βρίσκεται στα πρόθυρα της επανάστασης με όλες τις επιπτώσεις που μια τέτοια εξέλιξη θάχει στην περιοχή. Η κοινωνική κρίση έχει κορυφωθεί, η εργατική τάξη έχει φτάσει ηρωϊκά επίπεδα αγωνιστικότητας, τα μεσαία στρώματα έχουν ενέργα κινητοποιηθεί με το μέρος της επανάστασης, η άρχουσα τάξη είναι διχασμένη, ο Σάχης παραπαίει άναμεσα στη «φιλελεύθεροποίηση» και την απρόκλιτη καταπίεση. Οι ιμπεριαλιστές ανίκανοι να επέμβουν περιορίζονται σε μιά γεμάτη αμφιβολίες υποστήριξη στο Σάχη. Οι αντικειμενικές συνθήκες είναι πέρα για πέρα ευνοϊκές για την επανάσταση. Αυτο που δεν φαίνεται ακόμα να υπάρχει είναι ένα μαζικό επαναστατικό κόμμα για να καθοδηγήσει τον αγώνα και να διεκδικήσει με σοβαρότητα την εξουσία, μία επαναστατική ηγεσία που να αποφύγει τις παγίδες της άρχουσας τάξης και των ιμπεριαλιστών που αγωνίζονται απεγνωσμένα να κερδίσουν χρόνο.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΟΙ ΜΑΖΕΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ.

Οι Δημοτικές Εκλογές στην Ελλάδα ήταν μια πολιτική μάχη που πήρε ιδιαίτερη σπουδαιότητα μετα τις βουλευτικές εκλογές του 1977 και μέσα σε συνθήκες ολοένα μεγαλύτερης αριστεροποίησης της Ελληνικής κοινωνίας. Τόσο οι ίδιες οι εκλογές και οι ζυμώσεις που προηγήθηκαν εντάσσονται σ' ένα κλίμα που χαραχτηρίζεται από τη μια μερια με την αναπτυξη της συνειδητοποίησης και της αγωνιστικότητας της εργατικής τάξης και από την άλλη με την αδυναμία της αστικής τάξης να λύσει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν τη χώρα.

Μπροστά στη συνεχιζόμενη εγκατάλειψη της N. Δημοκρατίας από τους ψηφοφόρους της η κυβέρνηση Καρά μανη χρησιμοποίησε κάθε μέσο για ν' αποφύγει μια συντριπτική και ξεκάθαρη ήττα. Πρώτα έστρεψε τις προσπάθειες της να περιμαζέψει όσα κομμάτια μπορούσε από το εξαφανιζόμενο «κέντρο», με την περίφημη προσπάθεια της «διεύρυνσης». Μετά με πολλή προσοχή απέφυγε πραχτικά μια αντιπαράθεση με τα χουντικά υπολείμματα με τον μην κατεβάσει παντού υποψήφιους. Ακόμα την ίδια στιγμή που έρριχνε όλο το μηχανισμό που μπορούσε στον αγώνα για την υπόστηριξη των υποψήφιων της, υποχριτικά παρουσίαζε τις εκλογές χωρίς πολιτική σημασία. Ο ίδιος ο Καραμανής δήλωνε ότι «το κύρος της κυβερνήσεως δεν εξαρτάται εκ των αποτελεσμάτων».

Τα αριστερά κόμματα και ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ είδαν πολυ σωστά πως η πολιτικοποίηση των εκλογών επιβαλόταν από την ίδια την κοινωνική πραγματικότητα. Μέσα σε συνθήκες κρίσης κάθε είδους εκλογές παίρνουν διαστάσεις, σκληροής αναμέτρησης ανάμεσα στις αντιπαράθεσης κοινωνικές δυνάμεις, την αστική και την εργατική τάξη με τα συμμαχικά της κοινωνικά στρώματα.

Το πρόβλημα με τα αριστερά κόμματα είναι η μορφή της πολιτικοποίησης των εκλογών που επεδιώξει. Υποβιβάζοντας την ταξική υφη της αντιπαράθεσης σε ασήμαντα επίπεδα αναζήτησαν τη «Δημοκρατική Συνεργασία» στη βάση της «πλατειας αντιδεξιας» συστείρωσης όλων των δυνάμεις της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» που περιλάμβανε και ανεξάρτητους αστούς πολιτικούς «φιλελεύθερους» και «δημοκράτες» που υποτίθεται ότι είχαν το κύρος και μπορούσαν να δώσουν «στα σίγουρα» τη μάχη ενάντια στη δεξιά. Ετσι αναγκαστικά μια σειρά από υποχωρήσεις συγκαλύπταν την πραγματικότητα της πόλωσης της Ελληνικής κοινωνίας, αντικαθιστώντας την χειροπιαστή, υλική βάση της αντιπαράθεσης με την αφηρη-

ριχτες της, να περιορίσει τη σημασία των εκλογών μέσα στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης χωρίς άμεσες πολιτικές προεχτάσεις, να προκαλέσει σύγχιση και απογοήτευση στο εργατικό κίνημα και να απομακρύνει ακόμα περισσότερο τις πιθανότητες για μελλοντική συνεργασία της αριστερας.

Τα ίδια τα αποτέλεσμα των εκλογών αντανακλούν αρκετά εύγλωτα το γενικό κλίμα. Το πρώτο αναμφισθήτητο αποτέλεσμα είναι η αισθητή μείωση της επιρροής της δεξιάς. Ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα η επικράτηση της αριστερας ήταν σχεδόν ολοκληρωτική. Άλλα και στην ύπαιθρο η κίνηση προς τ' αριστερά είναι σαφής. Η περιπτώση των χουντικών που είναι μια κάποια εκλογική επιτυχία, δύος ο Σκυλίτσης στον Πειραιά για παράδειγμα είναι αποτέλεσμα της άρνησης της κυβέρνησης να αντιπαρατεθει μαζί-τους και της αντικειμενικής συσπείρωσης ολόκληρης της δεξιάς μπροστά στην απειλή των εργατικών κομμάτων. Τέτοιες επιτυχίες είχαν σε τελεύται ανάλυση ευνοϊκο αποτέλεσμα για την Κυβέρνηση που για άλλη μια φορά προσπάθησε να επισείσει τη δαμόκλεια σπάθη του κινδύνου της ακροδεξιας, ενώ η καμπάνια της αριστερας εκφύλιστηκε σε αντιχουντισμό χάνοντας έτσι τον κύριο στόχο, την κυβέρνηση.

Μέσα στο χώρο της αριστερας τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και το ΚΚΕ μπλουν για «νίκη». Το γεγονός είναι ότι τα αποτέλεσμα στις περισσότερες περιπτώσεις ευνοούν το ΚΚΕ. Το ΠΑΣΟΚ φαίνεται να έχει μειώσει τα ποσοστά-του, σε πολλες περιπτώσεις δραματικα, ενώ το ΚΚΕ, που μετα τη διάσπαση ακολούθησε μια πιο αγωνιστικη πορεία, παρουσιάζει σημαντική άνοδο. Το γεγονός αυτό έρχεται να συμπληρώσει τη γενικη κίνηση προς τ' αριστερά και να τονίσει πιο έντονα την απαίτηση για αλλαγη που βγαίνει μέσα από την ολοένα αυξανόμενη συνειδητοποίηση των εργαζομένων.

Οι δημοτικές εκλογές του Οχτώβρη ήταν ένας σταθμός στην πάλη της εργατικής τάξης ενάντια στην κυβέρνηση. Γιατί παρ' όλη την πλαδαρότητα του σχήματος της «αντιδεξιας», έκφρασε έστω και παραμορφωμένα τη συσσωρευμένη αγανάκτηση των εργαζομένων ενάντια στο σύστημα. Το κίνημα αντλει πολύτιμη πείρα για τους αγώνες που θ' ακολουθήσουν.

Μ.Α.Π.
Θ.Δ.

Η διάσπαση ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ εύχε τελικα σαν αποτέλεσμα να αποδυναμώσει τη μάχη των εκλογών ενάντια στην N. Δημοκρατία και τους υποστη-

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940 ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

(ΜΕΡΟΣ Β')

Στις 6 Απρίλη 1941 οι δυνάμεις του Αζονα εισδύουν στη Γιουγκοσλαβία και ορμούν στην Ελλάδα Επίλεκτες μονάδες του Ράιχ αποδεκατίζονται. Τα πρώτα συντάγματα αλεξιτωτιστών, νέο πολεμικό όπλο του Χίτλερ, τσωκίζεται στις επάλξεις της Κρήτης. Με το τέλος της μάχης της Κρήτης, ο βασιλιάς, η κυβέρνηση και οι βρεττανικές δυνάμεις που πολεμούσαν στην Ελλάδα, εγκατέλειψαν τη χώρα, και σχηματίσαν Στρατηγείο στη Μέση Ανατολή. Από τις 27 Απρίλη 1941 οι Γερμανοί έχουν καταλάβει την Αθήνα και έχουν τοποθετήσει μια δυκη-τους κυβέρνηση συνεργατών. Μία κυβέρνηση συνεργατών που φυσικά την παίρνουν από την εθνικόφρονα δεξιά, η οποία στην Ελλάδα έχει εύκολη τη ραχοκοκαλιά σε κάθε ξένο. Η οποία δεξιά στα 150 χρόνια μετα το 1821 μέχρι και σήμερα την ώρα που μιλάμε υπηρετά σαν πιστό σκυλι τα ξένα συμφέροντα, πότε των Βαυαρών, πότε των Εγγλέζων πότε των Γάλλων και σήμερα των Αμερικάνων. Κυβέρνηση λοιπον Τσολάκογλου, Ράιλη και μαυραγορίτων, με τα Τάγματα Ασφαλείας, τα φρικτά βασανιστήρια, τους στιγμούς δολοφόνους, τις συμμορίες των Σούρληδων και Χίτων του Γρίβα.

Η Αθήνα το χειμώνα του 1941-42, μεταβλήθηκε σε στρατόπεδο εξόντωσης. 300 χιλιάδες θάνατοι από πείνα σε δυο μήνες, παιδιά με πρισμένες κοιλιές και γέρδι σκελετωμένοι στα πεζοδρόμια. Κανένας πια δεν πηγαίνει να φάξει στους δρόμους για το κουφάρι του δικου-του. Για να επιτιώσει πρέπει να διατηρει το δελτίο τροφίμων του νεκρού. Η Αθήνα αιμορραγει και είναι έτοιμη να εκραγει.

Μέσα απ' αφτο το καμίνι, τις πιο αντίξεις συνθήκες παρουσιάζονται οι αρετές του λαου που θα προσπαθήσει να βρει τα οργανωμένα σχήματα για να αλλάξει τη-μοίρα του. Μέσα από, αφτη την άθλια και τραγική ζωή, γεννιέται το Ε.Α.Μ.-Ε.Λ.Α.Σ. Με πρωτοβουλία του Κ.Κ.Ε. ιδρύεται το Σεπτέμβριο του 1941 το «Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο» (Ε.Α.Μ.). Σαφτο-εκτος από το Κομμουνιστικό Κόμμα, πήραν μέρος από την αρχη, το αγροτικό κόμμα της Ελλάδας και οι αριστερες πολιτικες ομάδες: Το Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας και η Ένωση Λαϊκής Δημοκρατίας. Στο ιδρυτικο πρακτικο το Ε.Α.Μ. έλεγε ότι σκοπος του ήταν: α) Η απελευθερωση του έθνους μας από τον σημερινο ξένο ζυγό και η απόκτησης της πλήρους ανεξαρτησίας της χώρα μας ίνα αποφανθει ο λαος κυριαρχικώς επι του τρόπου διακυβερνήσεως του και η κατοχή ρωσικών του Ελληνικού λαου. Το Ε.Α.Μ. ήταν το πολιτικο Μετωπικο σχήμα που παράλληλα ανάλαβε παράνομη δράση στην πόλη, με σαμποτά, φυλλάδια, εφημερίδα του τοίχου, και κάθε μορφη παράνομης δράσης.

Το στρατιωτικο σκέλος του αγώνα, της ένοπλης δράσης, ανάλαβε ο Ε.Λ.Α.Σ. και για το ναυτικο τη ΕΛΑΝ. Υπήρχε επίσης οργάνωση της νεολαίας Ε.Π.Ο.Ν

η Εθνικη Αλληλεγγύη και ορισμένες άλλες μικρες οργανώσεις για τα συσστια, βοήθεια, αλληλεγγύη κλπ.

Η ιδρυση του Ε.Λ.Α.Σ. (Εθνικου Απελευθερωτικου Στρατου)

Από τα μέσα του Μάη 1941 κάποιος Θανάσης Κλάρας γύρνουσε τις λαϊκες εργατικες συνοικιες και τα προάστεια της Αθήνας και ανοιχτα κήρυττε την ανάρχη του αντάρτικου πολέμου. Κι οι άνθρωποι του λαου αναγνωρίζαν στη φωνη του Κλάρα τη φωνη τη δικαια τους. Ο Θανάσης Κλάρα που δεν ήταν άλλος παρα ο κατοπινος θύρων Αρης Βελουχιώτης δεν έκφραζε τότε τις απόψεις κανενος Κόμματος, καμιας οργάνωσης. Ήταν παλιο μέλος του Κ.Κ.Ε. Μα στα 1939 είχε υπογράψει στις φιλακες της Κέρκυρας κάταν από άγνωστες συνθήκες «δήλωση μετάνοιας» κι από τότε δεν είχε καμια αίμεση σύνδεση με το κόμμα του. Πολέμησε στον Ελληνο-Ιταλικο πόλεμο κι διάν τον Απρίλη του 1941 διάλυθηκε ο αστικος στρατος ήταν κι αφτος ένας απ' εκείνους που δεν παράδωσε τον οπλισμο του. Κατέβηκε απο την Μακεδονία στην Αθήνα κι ολότελα πρωτοβουλιακα δργισε στις προσπάθεις του για να δημιουργήσει αντάρτικο. Κείνη την εποχη το Κ.Κ.Ε. δεν είχε ξεκάθαρη γραμμη πάνω στο θέμα του ένοπλου αγώνα αλλα η μόνη απόφαση της 7ης ολομέλειας αναφερόταν σε διεκδικητικους αγώνες. Τον Ιούλη του 1942 ο Αρης ανεβαίνει στο βουνο και οργανώνει το λαο της υπαίθρου. Ο νέος αφοτος στρατος που γεννιέται ονομάζεται Ε.Λ.Α.Σ. (Εθνικος Λαϊκος Απελευθερωτικος Στρατος). Σε λίγο αφτο το όνομα που προφέρεται όπως η Ελλας θα απαριθμει χιλιάδες αντάρτες. Ο Αρης πήρε το επώνυμο του απο το βουνο Βελούχι απ' όπου κατάγεται. Απο δω και μπρος θα αποκαλεται Αρης.

Σε όλη την Κεντρικη Ελλάδα οι αντάρτες συγκροτούνται εναντιον των δυνάμεων κατοχης. Θα αρχίσει οώμας απο τη πρώτη στιγμη μια διάσταση βουνου και πόλης (γησείας).

Το βουνο κάτω απο την καθοδηγηση του Αρη και των Καπετάνων του γίνεται μια αφτόνομη πραγματικότητα. Απο μονωμένο απο την Αθήνα και την Κεντρικη Επιτροπη του ΕΑΜ λόγω της δυσκολιας των επικοινωνιων και της διαφορετικης ιδιοσυγκρατησης, το βουνο αναπτύσσεται εντατικα σύμφωνα με τις ποτικες ανάγκες. Αποτελει μια οργάνωση μέσα στην οργάνωση, με τους δικους της αργηγους και τη δικη της παράδοση, με τα δικα της τραγούδια.

Απο τον Ιούνη του 1942, οι αντάρτες μπαίνουν στους οικισμους με επικεφαλης τη σημαία και το σαλπιγκή τους, συγκεντρώνουν τον πληθυσμο και δημιουργουν τις βάσεις για μια αφτοδιοίκηση στο χωριο. Σιγα σιγα επιβάλλεται η πραγματικότητα μιας ελέφθερης Ελλάδας. Στις ελέφθερες περιοχες, που δεν ήταν λίγες, επικρατει μια πολιτικη και κοινωνικη κατάσταση πρωτόγνωρη για την Ελλάδα. Υπάρχει ένας αφτοκαθορισμος κλπ.

και μια αφτοδιοίκησης όλα τα επίπεδα. Λαϊκα Συμβούλια, Κώδικας Λαϊκης δικαιοσύνης, Λαϊκη διοίκηση. Ο λαος παίρνει για πρώτη φορα τη μοίρα του στα χέρια του και καθορίζει τη ζωή του. Η πορεία του αγώνα της αντιστασης δείχνει ολοένα την ανατολη μιας λέπτερης λαοκρατούμενης Ελλάδας.

Απ' αφτη τη στιγμη και μπροστα στην επερχόμενη νίκη του Ελληνικου λαου αρχίζουν μια σειρα πα τεράστια λάθη, λάθη ηγεσίας, που αντι της πραγματικης εθνικης ανεξαρτησίας, η Ελλάδα, και το λαϊκο κίνημα θα βγει ητημένο κι η Ελλάδα θα γίνει έφεραγο αμπέλι του Ιμπεριαλισμου. Οι Εγγλέζοι προετοιμάζουν την κατάσταση για μια Κυβέρνηση που θα φέρει απ' έξω τις προοδευτικες δυνάμεις που λεφτέρωσαν την Ελλάδα. Στο βουνο τη ΕΛΑΣ έχει την πραγματικη εξουσια αφοι επελεφθερωσε σχεδον δλη την ελληνικη ύπαιθρο. Απο την πλεβρα των Εγγλέζων δούλων για τη συμφωνια την περιβόητη συμφωνια Τσώρτσιλ-Στάλιν για το μοίρασμα των Βαλκανίων σε σφαιρες επιρροης. Αυτη η συμφωνια είχε μοιραία αποτελέσματα για την τοχη της «Εθνικης αντιστασης».

Στις 25 του Μάη ο Παπανδρέου ορκίζεται μπροστα στο βασιλια και κάνει κυβέρνηση απο 20 υπουργους. Οι αντιπροσωπειες του ΕΑΜ ΕΛΛΑΣ της ΠΕΕΑ και του ΚΚΕ παίρνουν μόνο πέντε δευτερεύοντα χαρτοφυλάκια.

Η απελευθέρωση της Αθήνας πλησιάζει. Κι όμως η γησεία του Κ.Κ.Ε. ταύτισε την εθνικη ενότητα για απελευθέρωση της Ελλάδας ανάμεσα στους Κομμουνιστες και στον παλιο και ξεπεσμένο πολιτικο αστικο κόσμο. Οι ηγέτες του Κ.Κ.Ε. Ε.Α.Μ. είχαν επίσημα δηλώσει την υποταγη τους στο Τσώρτσιλ (τηλεγράφημα 16.5.1944). Τον Οκτώβρη του 1944 γίνεται η περιβόητη συμφωνια Τσώρτσιλ-Στάλιν για το μοίρασμα των Βαλκανίων σε σφαιρες επιρροης. Αυτη η συμφωνια είχε μοιραία αποτελέσματα για την τοχη της «Εθνικης αντιστασης».

Ο Ε.Λ.Α.Σ. είχε τη δυνατότητα να γίνει ο απόλυτος κυριαρχος της κατάστασης. Όμως απο τις 12 ίσαμε τις 18 Οκτώβρη 1944 η πρωτεύουσα έμεινε χωρις εξουσια και μοιρολατρικα περιμενε να παραδοθη στους Αγγλους.

Στις 18.10.1944 τη μέρα της γιορτασης τελετής της απελευθέρωσης της Αθήνας αποκλείονται απο τη γιορτη ολες οι οργανωσεις Εθνικης Αντιστασης. Ο αποκλεισμος αφοις συμβολιζε την πλαιρια συνθηκολόγηση της γησείας του ΚΚΕ-ΕΑΜ στην αγγλοκρατια. Στον λόγο του Παπανδρέου στην πλατεια συντάγματος δεν κάνει καμια αναφορα στον ΕΛΑΣ, αντιθετα με άλλες δικαιάδες η Λαϊκη πολιτοφυλακη. Απ' αφτη την άποψη λοιπον δεν μπαινει ζήτημα υπεροχης των δεξιων δυνάμεων. Το πρόβλημα είναι ένα: Η εμπλοκη του ΕΛΑΣ σ' ένα εμφύλιο. Η σύγκρουση προφέρει την ιστορικη πραγματικότητα και έλεγε στο λαο που δεν ήταν η Εθνονος.

Το πρώτο βήμα ποχώρησης λοιπον γίνεται με τη Συμφωνια του Λιβάνου. Αφτη η συμφωνια στην ουσια είναι μια παγιδα για το λαϊκο κίνημα. Πρέπει πάση συστιανη αποφευχθητης η κατάληψη της εξουσιας απο τους κομμουνιστες. Σαφτη την συνδιάκεψη που έγινε στις 17 του Μάη στη Βηρυτο, πρωτοστατει ο Γεώργιος Παπανδρέου ο οποιος αρχίζει ενα κατηγορητηριανης προσπαθηση για την αγκαλιά της Μεγάλης Βρετανίας όταν εγκατέλειπον την Ελλάδα μας υποσχέθηκαν ότι θα επανέλθουν επ

η εξέγερση του πολυτεχνείου

«Οσο ζουν οι μεγάλοι επαναστάτες οι κυριαρχες τάξεις τους αντιμετωπίζουν με αδιάκοπους διώγμους και δέχονται τη διδασκαλία-τους με τη πιο άγρια εχθρότητα και το πιο λυσσα- μένο μίσος και με ατέλειωτη σειρα απο συκοφαντίες και ψευτίες. Μετα το θάνατο -τους προσπαθουν συνήθως να τους παραστή- σουν σαν άκακους άγιους, έυλογώντας-τους και σκεπάζοντας τις όναμα-τους με μια αίγλη που χρησιμεύει σαν «παρηγορία» για τις καταπιεσμένες τάξεις κι έχει σκοπο την εξαπάτηση τους.» (ΛΕΝΙΝ).

Αυτο που ισχύει για τους επαναστάτες ισχύει και για τα μεγάλα λαϊκα ξεσηκώματα. (Ποιος μιλα στις επίσημες γιορτες για το κοινωνικο περιεχόμενο της επανάστασης του 1821, ή για το κοινωνικο περιεχόμενο της μεγάλης αντιφασιστικης πάλης του Ελληνικου λαου το 1940-44);

Έτσι και με το Πολυτεχνείο. Αρχισαν να το γιορτάζουν επίσημα σκεπάζοντας το πραγματικο-του νόμιμα. Το διαστρέφουν παρουσιάζοντας το στηγμα — ηρωϊκη βέβαια — φοιτητικη διαμαρτυρία ενάντια στη Χούντα. «Η δικτατορία έπεσε, ο σκοπος του Πολυτεχνείου εκπληρώθηκε. Πάμε καλα. Κοιμηθήτε». Όμως δεν τέλειωσε ο αγώνας του Πολυτεχνείου με την μεταπολίτευση και την αποχώρηση της Χούντας. Η αστικη τάξη θέλει να παρουσιάσει την εξέγερση σαν φοιτητικη μόνο έναντια στην Χούντα. Όμως η εξέγερση στο Πολυτεχνείο ήταν εξέγερση όλου του λαου εργατων αγροτων και φοιτητων, έναντια στη Χούντα, την ξένη-αμερικανικη εξάρτηση για μια Ελλάδα χωρις την καταπίεση και εκμετάλευση του καπιταλισμου..

Ας δοῦμε τα συνθήματα του Πολυτεχνείου.

- Δημοκρατικα: «Ησαν πρώτα απ' όλα αντιχουντικα και αντιφασιστικα (Θάνατος στο Φασισμο, Κάτω η Χούντα ΕΣΑ ΕΣ-ΕΣ βασανιστες κ.λ.π.). Όμως στην Ελλάδα ούτε κι αυτο, η δημοκρατια και η νίκη ενάντια στο φασισμο δεν επιτευχθηκε πλήρως. Στο στρατο, στα σώματα ασφαλείας, στον κυβερνητικο μηχανισμο στην Εκπαίδευση παντου υπάρχει ο Χουντικος μηχανισμος. Η κυβέρνηση Καραμανλη δεν προχώρησε στην Κάθαρση. Βλέπουμε έτσι, ότι ούτε κι ο πρώτος στόχος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, η πλήρης δηλαδη επικράτηση της δημοκρατιας δεν υπάρχει και θέλει δουλεια πολλη να επιτεύχθει.

Αντιμπεριαλιστικα

Μετα απο τα αντιχουντικα — δημοκρατικα συνθήματα ο εξεγερμένος λαος πέρασε στα αντιμπεριαλιστικα συνθήματα. «ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ» «ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ», «ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ» και άλλα. Πως μπορούμε λοιπον να μιλάμε για πραγματωση των στόχων του Πολυτεχνείου, η πλήρης δηλαδη επικράτηση της δημοκρατιας δεν υπάρχει και θέλει δουλεια πολλη να επιτεύχθει.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ.

Μετα απο έξη χρόνια φιμωσης, ξεζουμισματος και βασανισμου ο Ελλήνικος Λα-

ος κατεβαίνει στους δρόμους, αποφασισμένος να παλαιψει ενάντια στη Χούντα, στα μονοπάλια και τους Αμερικάνους πάτρονες-της.

Αφοτος ο αγώνας του εργαζόμενου λαου για το τσάκισμα της Χούντας και των ντόπιων και ξένων μονοπάλιων, που τη γέννησαν και τη στηριζουν, σκοπεύει στην εγκαθιδρυση μιας πραχτικης κυριαρχίας του εργαζόμενου λαου και βάζει μπροστα-μας μερικα πραχτικα καθηκοντα, για την καλύτερη οργάνωση και αποτελεσματικότητα του αγώνα μας. Σαν τέτοια, η Εργατικη Επιτροπη Κινητοποίησης προτείνει:

(A) Τη δημιουργια Εργατικων Επιτροπων πάλης, στο γιαπι, στο εργοστάσιο, στη συνοικια, για να μεταφέρουν παντου το μήνυμα του αγώνα-μας κατεβάζοντας όλο το Λαο στους δρόμους.

(B) Οι εργατικες επιτροπες πάλης, πρέπει μεταφέρωντας τις διακηρύξεις της Εργατικης Συνέλευσης στους τόπους δουλειας, να προπαγανδίζουν και να οργανώσουν το κατέβασμα των εργαζόμενων σε Γενικη Απέργια Διαρκειας με οικονομικα και πολιτικα αιτη τήματα.

(1) Αυξηση 50% μισθων και συντάξεων.

(2) Να αντικατασταθει η διορισμένη γηεσια της ΓΣΕΕ απο καινούργια εκλεγμένη απο τους εργάτες διοικηση.

(3) Διώξιμο της Χούντας.

(4) Αμεση διάλυση των Αμερικανικων Βάσεων και αποχώρηση όλων των Αμερικανων στρατιωτων απο την Ελλάδα.

(5) Να σταματήσει το άρπαγμα της γης-μας απο τα ξένα και ντόπια μονοπάλια.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ.
ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΑΛΗΣ.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Στη συνέχεια δημιουργούνται Πολυάριθμες Επιτροπες Εργατων με αποστολη να σκορπιστουν παντου και να ξεσηκώσουν τους άλλους εργάτες και να συγκρότησουν επιτροπες πάλης στους τόπους δουλειας. Όλη η Αθήνα γίνεται πεδίο συγκρούσεων. Ο ραδιοφωνικος σταθμος του Πολυτεχνείου μεταδίδει παντου το αγωνιστικο μήνυμα. Ερχονται απο παντου αναφορες ότι ολόκληρες συνοικιες είναι στους δρόμους και τις Πλατείες. Η ηρωϊκη εξέγερση των μαζων είναι γεγονος.

Αγρότες
Κείνες τις μέρες δεν έλειψε ούτε η αγροτικα απο τον αγώνα.

αμέσως τι σημαίνει αγώνας, αντίσταση, καταπίεση, διχτατορία, υπεριαλισμος, Δημοκρατια, λαϊκος αγώνας.

Μέσα στους νεκρους που έπεσαν στο πολυτεχνείο ήσαν και μαθητες. Ανάμεσα σ' αυτους προβάλλουν οι μεταναγνες μορφες των δεκαεπτάχρονων μαθητων Διομήδη Κομηνου και Αλέξανδρου Σπαρτίδη, που σκοτώθηκαν απο τις σφαίρες της χούντας.

Γενικα όλος ο λαος συμπαραστάθηκε και συμμετείχε στην εξέγερση του Πολυτεχνείου. Υπήρχαν συγκινητικα δείγματα συμπαράστασης του λαου. Το πρωι της Πέμπτης και Παρασκευης εργάτες που πήγαιναν στις δουλειες-τους σταματούσαν κι έδιναν πάνω απο τα κάγκελλα του πολυτεχνείου τη τσάντα με το φαϊ-τους που έπαιρναν στη δουλεια-τους κι ας έμεναν οι ίδιοι νηστικοι με το μόχθο του μεροκάματου. Γυναίκες και άντρες έφταναν εκει ρωτούσαν τι χρειαζόμαστε για να μας βοήθησουν. Πήγαιναν μετα στο σπίτι ή σε μιχαζια και έφερναν, τρόφιμα, φρούτα, τοιγάρα. Μέσα στις αίθουσες του Πολυτεχνείου είχαν μιχευτει τόνοι ολόκληροι. Και μετα όταν ξεκίνησαν τα δακρυγόνα, τα τανκς, οι πυροβολισμοι και οι τραυματισμοι και ο ραδιοσταθμος κάνει έκληση για βοήθεια, φτάνουν και κλείνονται στο Πολυτεχνείο γιατροι για να βοηθήσουν, απλοι πολίτες που φέρνουν φάρμακα, οξυγόνο και αντιασφυξιογόνες προσωπιδες, μεταφέρουν τραυματίες και μετα την έξοδο απο το Πολυτεχνείο κρύβουν και προστατεύουν φοιτητες στα σπίτια-τους.

Η συμμετοχη των εργατων αγροτων και γενικα όλου του λαου μαζι με τους φοιτητες δειχνουν ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν μια ρωμαλέα λαϊκη εξέγερση. Το φοιτητικο κίνημα της Ελλάδας πέτυχε γιατι δέθηκε με τους αγώνες των Ελλήνων εργαζομένων και δεν έμεινε απομνωμένο.

Σήμερα το φοιτητικο κίνημα της Ελλάδας συνεχιζει τον αγώνα-του μαζι με τον εργαζόμενο λαο ενάντια στα αντιλαϊκα εκμετάλευτικα σχέδια της αστικης τάξης και της κυβέρνησης Καραμανλη που την εκφράζει. Ο αντιφασιστικος αντιμπεριαλιστικος αγώνας του Πολυτεχνείου συνεχιζεται. Και πέραν απο τη διαφύλαξη του νοήματος-του αποστρέβλωση που προσπαθει να επιφέρει η αστικη τάξη επιβάλλεται η πρακτικη του συνέχισης, μέχρι τη πλήρη εξάλειψη της καταπιεσης και της εκμετάλευ-

Το υπόμνημα ΚΕΒΕ και ΟΕΚ

ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕ ΝΟΥΣ

«Το κέρδος αιμοδότης της Εθνικής Οικονομίας»

Νέα επίθεση εξαπέλυσαν πρόσφατα οι οργανώσεις των κεφαλαιοκρατών ΚΕΒΕ και ΟΕΚ, σε μια προσπάθεια κλιμάκωσης της αντεργατικής προπαγάνδας που αρχίσαν εδώ και λίγο καιρό. Με αφορμή το ρόλο της Επιτροπής Τιμών και τους πληθωριστικούς κινδύνους, προσπαθούν να αντιστρέψουν την πραγματικότητα και να παρουσιαστούν σαν αδικημένοι ή σαν προασπιστές της οικονομικής ευμάρειας του τόπου.

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ.

Οι εργοδότες προβάλλουν τέσσερις λόγους που συντελουν στην αύξηση των τιμών στον τόπο: (α) Ο εισαγόμενος πληθωρισμός, (β) η αύξηση στους μισθους (γ) η ροπή του πληθυσμού προς κατανάλωση (δ) οι γεωργικές εξαγωγές που δημιουργούν ελλείψεις στη ντόπια αγορά.

Ας πάρουμε τους προβαλλόμενους λόγους ένα-ένα: Ο πρώτος πιθανόν να είναι ορθός. Πρέπει όμως να παρατηρηθεί πώς οι τιμές των εισαγομένων προϊόντων διογκώνονται από τους εισαγωγείς που σε πολλές περιπτώσεις βρίσκονται σε μονο πωλιακή ή ολίγοπωλιακή θέση εκμετάλλευσης της αγοράς. Η προβολή του εισαγωμένου πληθωρισμού σαν του κυρίαρχου παράγοντα οφείλεται στην προσπάθεια των εργοδότων να δείξουν πώς ο πληθωρισμός δεν εξαρτάται από τους επιχειρηματίες ούτε από την κυβέρνηση και συνεπώς τα πράγματα πρέπει να μείνουν όπως είναι τώρα: δηλ. ανεξέλεκτα. Επιπρόσθετα πρέπει ν' αναφερτεί πώς ο ρυθμός του διεθνούς πληθωρισμού άρχισε κατά το 1977 να παρουσιάζει κάμψη, σε μια περίοδο που ο πληθωρισμός στην Κύπρο άρχισε να παρουσιάζει άνοδο.

Ο δεύτερος λόγος που δίνεται, η αύξηση δηλαδή στους μισθους, ισοδυναμεί με τη λαϊκή έκφραση «φωνάζει ο κλέφτης». Ενώ μετα τον πόλεμο η εργατική τάξη υπέστη μια σειρά από ανήκουστες θυσίες, αφού δέχτηκε μείωση στα μεροκάματα και άλλα κεχτημένα δικαιώματα της, εκείνοι που σε σύντομο χρονικό διάστημα-υπερπλούτισαν απ' αυτή την κατάσταση, φωνάζουν τώρα έναντια στα θύματα-τους. Άλλα και οι επίσημοι αριθμοί διαψεύδουν τους εργοδότες. Στην περίοδο 1973-1977 η

παραγωγικότητα αυξήθηκε πολὺ περισσότερο από τους μισθους. Δηλαδή τα ποσόστα κέρδους αυξήθηκαν κατα πολὺ.

Οι εργοδότες θέλουν τώρα να διατηρήσουν αυτά τα ποσόστα και δεν αναγνωρίζουν τις μειώσεις στους μισθους που έγιναν το 1974. Παράλληλα η κυβέρνηση συγκαλύπτει την πραγματικότητα αρνούμενη την ύπαρξη στοιχείων όσον αφορά την κατανομή του εθνικού εισοδήματος.

Ο τρίτος λόγος που δίνουν οι εργοδότες είναι η μεγάλη ζήτηση που προέρχεται από τη ψηλή κατανάλωση. Είναι όμως παράδοξο να αναμένεται από τα χαμηλά εισοδήματα ν' αποταμιεύουν μέσα σε πληθωριστικές συνθήκες τη στιγμή μάλιστα που τα επιτόκια πάνω στις καταθέσεις είναι κάτω από τα επίπεδα του πληθωρισμού. Γιατί δεν αποταμιεύουν εκείνοι που πραγματοποιούν τα κέρδη; Ή απάντηση είναι απλή. Επιδίδονται στην πολυτελεί κατανάλωση ή διοχετεύουν τα κέρδη τους με διάφορους τρόπους στο εξωτερικό.

Ο τέταρτος λόγος που παραθέτουν οι εργοδότες, οι γεωργικές εξεγωγές, δεν ευσταθεί καθόλου, μια που διανύουμε μια περίοδο όπου οι κυπριακές γεωργικές εξαγωγές αντιμετωπίζουν προβλήματα στο εξωτερικό (περιορισμοί ΕΟΚ).

Αποτελέσματα του πληθωρισμού

«Ο πληθωρισμός πλήττει αδιακρίτως όλα τα στρώματα του πληθυσμού διότι κάθε πολίτης (εργάτης, αγρότης ή βιομήχανος) είναι ταυτοχρόνως πωλητής και αγοραστής προϊόντων και υπηρεσιών». Ο ισχυρισμός τούτος είναι στην καλύτερη περίπτωση ανόητος και στην χερότερη αποτελεί απάτη. Γιατί τελικά ποιος επωφελείται; Οι επιχειρηματίας είναι σε θέση

ν' ανεβάζει τις τιμές των προϊόντων ειδικά μάλιστα όταν βρίσκεται σε μονοπωλιακή ή ολιγοπωλιακή θέση—ενώ ο εργάτης είναι υποχρεωμένος να ζει με το σταθερό μισθό, που αναπροσαρμόζεται πάντα ύστερα από τις αιυτήσεις στις τιμές. (Άς αναφέρεται ότι η σύνδεση των μισθών με τις ανόδους στις τιμές παρουσιάζει στην περίπτωση της Κύπρου καθυστέρηση έξη μηνών).

Βουλευτικό σώμα.

Αλλα δεν δεσμεύονται ούτε μ' αυτο. Γνωρίζουν πως είναι πιθανό να χρειαστούν μια πολιτική τιμών—και εισοδημάτων για να περιορίσουν νομοθετικά τους μισθους. Έτσι συνεχίζουν για να πουν πως αν θα αποχήσει η Επιτροπή Τιμών δύναμη με νομοθετικά διατάγματα, η λειτουργία της πρέπει να είναι τέτοια που να εξασφαλίζει «την πραγματοποίηση επαρκούς κέρδους διοθέντος του ρόλου αυτου ως αιμοδότου της Εθνικής Οικονομίας». Και προχωρούν σε μία σειρά από εισηγήσεις που σκοπονέουν να επιτρέπουν την ευχερή πραγματοποίηση υπερκερδών: να εξαιρούνται τα κέρδη από τις εξαγωγές, να εξασφαλίζεται «κανονοποιητική απόδοση

επι του συνόλου τού χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου» (πως υπολογίζεται όμως το χρησιμοποιούμενο κεφάλαιο;) να γίνονται παραχωρήσεις για μελλοντική χρηματοδότηση εξοπλισμού κ.ά.

Τελικά, αναφέρουν πως δεν θα δεχθουν αλλοίωση του συστήματος της ελεύθερης οικονομίας.

Όλα τούτα αποτελουν μια νέα επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους σε μια περίοδο οικονομικής αστάθειας, που η κυβέρνηση μίλα για επικείμενα μέτρα λιτότητας. Τέτοιου είδους θέσεις πρέπει να ξεσκεπάζονται συνεχώς και να καταπολεμούνται. Περνούμε μια περίοδο που η έργατη τάξη πρέπει να βρίσκεται σε ετοιμότητα για την πρόσπιση των δικαιωμάτων της.

ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ 40 ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ απαραδεχτη συμπεριφορά

Την περασμένη βδομάδα δημοσιεύτηκε στον καθημερινό τύπο πως με απόφαση της κυβέρνησης απολύνονται 40 υπάλληλοι του Κτηματολογίου με πρόσχημα ότι «έλειψε το κονδύλι».

Οι υπάλληλοι αυτοί, που στην πλειοψηφία πρόκειται για γυναίκες πήγαν πρόσφατα επιστολή όπου τους κοινοποίησαν η απόφαση αυτή της κυβέρνησης και ειδοποιούνται πως ο τερματισμός των υπηρεσιών τους κατα διαστήματα θα αρχίσει εντός των ημερών.

Η κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται δηλαδή ούτε στην ανάλογη προειδοποίηση που συχνά δίνουν οι ιδιώτες. Οι υπάλληλοι αυτοί όπως πληροφορούμενοί είναι εργοδοτούνται επι προσωρινής βάσης, και προσλήφθησαν οι πιο πολλές τον Σεπτέμβρη του 77 για συγκεκριμένη εργασία. Αναφέρεται πως μια από τις απολύτως μεγάλες έχει συνεχή υπηρεσία σχεδόν δύο χρόνων. Εκπρόσωποι των απολύτων παρατημένων ανέφεραν πως τους εδήλωθή ότι οι υπηρεσίες τους είναι χρήσιμες και οι ίδιες απαραίτητες στην εργασία αλλά απολύτων για τις «έλειψε το κονδύλι». Βέβαια εδώ, αν όχι άλλα ερωτήματα, ο καθένας πολύ απλα μπορεί να διερωτήσει που πάντα ολόκληρα άλλα κονδύλια και διπάνες έτσι που η λεπτομέρεια απασχολήσεις 40 ημερομισθίων να μη μπορεί να ικανοποιηθεί. Η κυβέρνηση γιατί δεν θεωρείται ως σημαντική στην αποφάσιση της για την εργαζόμενη.

Για το πρόβλημα τους οι απολύτων παρατημένων συνάντησαν βουλευτες των διαφόρων κομμάτων οι οποίοι θα διευθετούσαν συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με σκοπο την αποφυγή των απολύτων. Το διάβημα αυτο χωρίς να είναι άσκοπο, αντιθέτα μπορεί να λύσει το πρόβλημα των 40 υπάλληλών, εν τούτοις δεν πρέπει να μείνει μόνο του γιατί τότε αποτελεί λανθασμένη συνδικαλιστική πολιτική.

Οι καλύτερες προϋποθέσεις για πιεσηκαθητική απάραστης στο συγκεκριμένο θέμα της απόλυτης πετρεία. Η γεννήση συμπεριφοράς είναι το ίδιο απαραδεχτη όπως με τη στάση της στο συγκεκριμένο θέμα της απόλυτης. Γι' αύτο, το κράτος και η κυβέρνηση ας μη προσπαθουν κι ας πάψουν να θέλουν να εμφανίζονται σαν οι ισορροπητές και διαιτητές μεταξύ εργαζομένων και εργοδότων γιατί η ίδια η συμπεριφορά τους σαν εργοδότες των δημόσιων υπαλλήλων όπως και η πολιτική συμπαράστασης προς το ιδιωτικό κεφάλαιο δείχνει καθαρά που κατατάσσονται και πιο ρόλο από τη φύση τους μπορουν να παίξουν.

A. Λάμπρου